

Bolignak er udenomssnak – Det handler om rig og fattig

Når rige danskere ikke vil bo sammen med fattige – det være sig danskere eller udlændinge – men godt vil hjælpe fattige, så er ghettoerne fastlagt i selve det sociale hjælpesystem

VOR TID

Af HERMAN NIELSEN
beboer i Gellerupplanen

DEBATTEN om den énsidige beboersammensætning i dele af det almennyttige byggeri – Gellerupplanen til eksempel – kører hele tiden skævt, fordi den fokuserer på hurtige lokale løsninger, som næppe eksisterer, og hele tiden glider uden om nødvendigheden af den forståelse, som er en forudsætning for en tålelig fremtid overhovedet. I ghettoerne og udenfor, hvor det så ellers er.

I dele af Gellerupplanen bor der mange udlændinge, og danskere ønsker at bo i områder med danskere – sådan da – fordi vi vel nu er i Danmark. Længere er den sag såmænd ikke, og udenforstående vil næppe kunne komme til vores område og sige, at vi har det dårligt med udlændingene. Vi finder ud af det med dem uden i øvrigt at have ret meget med dem at gøre. Udlændingene lever i deres cirkler som danskerne i deres.

DANMARK er kendetegnet

ved et omfattende hjælpeapparat for de relativt fattige. Derfor har vi ikke de store og meget tydelige forskelle mellem rige og fattige, som vi for eksempel kan se i U.S.A og England.

De fattige kan jo bo i Gellerupplanen og andre tilsvarende planer rundt omkring i landet. Her er der også plads til udlændinge, som ofte også er relativt fattige. Da danskere godt vil bo i områder med danskere – sådan stort set – så flytter de, der kan og har råd, til andre områder, som (stadig) er danske. Det kan man ikke meningsfuldt sige, at Gellerupparken er mere, og det bør være et problem for alle danskere, når det nu er et problem for de lokale danskere plus mange af udlændingene i området.

NÅR RIGE danskere ikke vil bo sammen med fattige – det være sig danskere eller udlændinge – men godt vil hjælpe fattige, så er ghettoerne fastlagt i selve det sociale hjælpesystem. Den dag, de rige ikke vil eller kan hjælpe mere, vil Danmark få hjemløse som i U.S.A og England. Så længe det kan lade sig gøre, er det vel bedst, at udlændinge og fattige indfødte samles i bestemte og trods alt begrænsede områder, som de rige så kan holde sig væk fra. Det er vel den ikke udtalte filosofi bag dagens bolig- og socialpolitik.

Så længe de rige interesserer sig for de fattige, vil der være mange professionelle hjælpere, som finder deres livsunderhold som lønarbejdere i de fattiges områder. Det er jo dejligt at hjælpe andre – især når man kan leve af det og blive betydningsfuld. Dette sidste er der mange muligheder for, fordi de fattige ofte er svage. Især i et samfund, hvor svagheit næsten er det samme som manglende lønarbejde.

I et fattigt område som Gellerupplanen kan vi så være i den ubehagelige situation, at en lang række professionelle hjælpere, der kun i et mærridt kunne forestille sig at bo og leve i området, hver arbejdsdag dukker op for her at tjene deres penge, så de ikke selv ender som de udstødte, hvis liv de nu til gengæld skal styre. Det er et håbløst og menneskeligt noget suspekt projekt, som en sværm af offentligt ansatte (og boligforeringsansatte) deltager meget engageret i.

DET ER ikke bare blevet for dyrt at leve som dansker; det er blevet forkert og kan slet ikke betales. Dermed er vi havnet i en blindgyde, som gør den veletablerede dagligdag absurd. Hvorfor gi' sine børn ordentlig mad, når man samtidig bereder dem et helvede gennem miljødelæggelse og fordelingskrige mellem os få rige og de mange fattige? Medmindre man knokler tiden væk i et lønarbejde eller øder den gennem adspredende forbrug, står man over for en umulig fremtid. Arbejde og forbrug er reelt blevet narkotika, som gør en presserende virkelighed ugyldig.

KLIMAET tilskrives os umiddelbart at leve uden afbrænding af fossile brændstoffer; farvel kraftværker og biler!

Drikkevandet tilskrives os at dyrke jorden uden giftstoffer; farvel kemiindustri!

Vi kan alle nævne yderligere problemområder, som er forudsætninger for den mulige fremtid. Går vi i Danmark via det politiske system i gang med disse opgaver, vil de herboende udlændinge nok kunne genlære os en del glemte viden om simpel livsførelse, i stedet for som i dag alt for villigt at overtage vores livsstil, som overhovedet ikke dur for ret mange mennesker på denne lille og skrøbelige klode.